

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΑΔΕΛ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ

Κρατῶσα τὰ ἄνθη της περιήρχετο τὰ βουλεβάρτα. (Σελίς 252).

— Αἶ πταίετε ἀκόμη! Διατί διάβολοι νὰ μὲ ἐξαναγκά-
σετε νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅλας αὐτάς τὰς ἀθλιότητας; διατί
ἡ ἀποστασία αὕτη; διατί αὕτη ἡ διάθεσις πρὸς ἀντίστασιν;
... πράγματα τὰ ὅποια, δύναμαι νὰ εἶπω, εἶνε γελοῖα καὶ
ἀνόητα... Ἀγαπητὴ μου βαρωνίς, ἀνήκετε εἰς ἔργον, τὸ ὅποιον
δὲν ἔχετε πλέον τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῆτε, ἀφοῦ ἄπαξ ἀνε-
λάβετε αὐτό. Ἡμεῖς ἐκπληροῦμεν τὸ ἡμέτερον ἔργον βραδέως
μέν, ἀλλ' ἀσφαλῶς, ἐκεῖνος δ' ὅστις ἤθελε τυχὸν λιποτακτῆ-
σει ἢ προδώσει—καὶ σημειώσατε καλῶς ὅτι δὲν πρόκειται νῦν
περὶ ὑμῶν—δὲν κατορθῶναι νὰ διαφύγῃ καὶ ἂν κρυβῇ εἰς τὰ
ἐγκατα τῆς γῆς· τὸν ἀνακαλύπτει ἐπὶ τέλους ἰσχυροτάτη χεὶρ,

τὸν ἀποσπᾷ, καὶ τιμωρία αὐστηροτάτη πλήττει αὐτὸν ἀδυ-
σωπήτως· πλήττεται ἐν τοῖς φιλτάτοις, ἐν τῇ περιουσίᾳ καὶ
ἐν αὐτῇ τῇ ζωῇ!

Καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ταγματάρχου, οὕτως ὁμιλοῦντος, κα-
θίστατο ζωηρότατον. Αἱ παρειαὶ ἐγένοντο πορφυραῖ, οἱ ὀφθαλ-
μοὶ ἐξέπεμπον ἀστράπας καὶ αἱ χεῖρες, χεῖρες μεγάλαι καὶ ὀ-
ζώδεις, προετείνοντο συνεσπασμέναι, ὥς εἰ ἤθελεν ἤδη νὰ συλ-
λάβῃ τὸν προδότην, ὃν ὑπηνίσσετο. Ἡ βαρωνίς δι' ὑπερανθρώ-
που προσπαθείας ἐκράτησεν ἑαυτῆς. Ὑπεριδιάσε... ναί! εὔρε
τὴν δύναμιν νὰ μειδιάσῃ ἐνῶ τὴν καταβιβρώσκουσαν αὐτὴν
ἐσωτερικῶς λύσαν ἐπρόδιδεν ἡ ὠχρότης τῶν χειλέων!